

Praksis. Praksis viser netop, at man ofte er gaaet uden om denne Teori og i Virkeligheden har foretaget Ting, der nærmest var organisatoriske, gennem Finansloven. Jeg skal saaledes blot nævne, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling) jo netop i Dag har udtalt, at han takkede, jeg tror det var Kultusministeren, fordi Ministeren paa sit Budget havde opført et Par Poster til fast Ansættelse ved det kongelige Theater. Som sagt, jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, men ganske kort bevare det endelige Spørgsmaal, det ærede Medlem rettede til mig om, hvad man vilde gøre, hvis det Forslag, det her drejede sig om, blev forkastet. Jeg skal dertil sige, at det selvfølgelig ikke har været under Overvejelse, hvad man vilde gøre i det Tilfælde. Jeg siger selvfølgelig; thi det ligger i Sagens Natur, at naar man indbringer Forslag her, gaar man ud fra, at man skal kunne være i Stand til at overbevise dette Tings Medlemmer om Nødvendigheden af den Foranstaltning, hvorom der er Tale. Først naar det viser sig ikke at være Tilfældet, altsaa paa et langt senere Tidspunkt, kan der være Tale om at tage under Overvejelse, hvad man skal gøre. Derfor kan jeg ikke tjene det ærede Medlem i at svare paa hans Spørgsmaal; dog vil jeg sluttelig gøre den Bemærkning, at selvfølgelig kan dette Spørgsmaal som saa mange andre løses paa forskellige Maader. Der er jo mange Veje, der føre til Rom, og ad mange Veje kan man afhjælpe den Trang, der er til nye Kadre ved Fæstningsartilleriet og Ingeniørkorpsen. — Spørgsmaalet er jo væsentligt et Penge-spørgsmaal, og det ligger i Sagens Natur, at naar der er Penge stillet til Disposition, kan man indrette sig paa forskellige Maader. Jeg vil ikke komme ind paa, hvilke andre Metoder Spørgsmaalet kan løses paa, thi det behøves ikke over for det ærede Medlem for Præsto Amtets 6te Valgkreds. Jeg tvivler ikke om, at han, ligesom han i 1880 traadte kraftig virkende til med at løse det store Spørgsmaal, der den Gang i mange Aar havde staaet paa Dagsordenen, ogsaa ved denne Lejlighed vil træde hjælpende til, idet jeg er overbevist om, at han interesserer sig for Spørgsmaalet om Landets nationale Forsvar, hvortil ogsaa dette Forslag hører, i lige saa høj Grad nu, som han gjorde i 1880.

Ronsejlspræsidenten og Finansministeren (Gjtrup): Det ærede Medlem, der først havde Ordet i Dag (Vojten), angav som Resultat af hans Undersøgelse af det foreliggende Forslag, at vi kunde gøre

Regning paa et fremtidigt ordinært Overstud af omtrent 1 Million Kroner, at der altsaa efter hans Mening vilde kunde disponeres paa ordinær Maade over et Beløb af omtrent 1 Million Kroner. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling) udtalte sin Tvivl, om det i Virkeligheden vilde stille sig saadan, og angav meget rigtig, at alle saadanne Beregninger kom til at bero paa, hvad man ansaa for ordinært, og hvad man ansaa for ekstraordinært. Jeg tør ikke indestaa for, at vi i Virkeligheden efter den betydelige Merudgift og Mindreindtægt, der fremkom ved de i forrige Samling vedtagne Love, tør tillade os at disponere ordinært over større Udgiftsbeløb fra Statskassen, naar man vel at mærke ikke er beredt paa at skaffe tilsvarende Indtægter til Stede. — Det ærede Medlem for Holbæk Amtets 5te Valgkreds (Korsgaard) udtalte som sin Mening om min Stilling til Finanslovsforslaget, at det var mig ganske ligegyldigt, om der var Balance paa Finanslovsforslaget eller ikke. Deri har det ærede Medlem Uret og storlig Uret, men jeg ved at skelne imellem, hvad der er nødvendigt som ekstraordinære Udgifter, og for saa vidt saadanne ere nødvendige, og man ikke vil foreslaa at dække dem ved nye Statter eller ved Optagelsen af Laan, fordi Kassebeholdningen er tilstrækkelig til at dække dem, saa har jeg ikke noget imod at forelægge et Finanslovsforslag, som viser en Underbalance, men under andre Forhold ikke, og det tror jeg noksom fremgaar af den Stilling, jeg bestandig har indtaget lige overfor forskellige Forsøg paa at reducere Statskassens Indtægter saaledes, at en ordinær Balance ikke mere vilde blive mulig. Derfor det ærede Medlem vil gøre sig den Ulejlighed nærmere at gennemgaa de ekstraordinære Udgifter, der ere foreslaaede paa det foreliggende Finanslovsforslag, er jeg overbevist om, at han vil komme til det Resultat, at han maa betragte dem som aldeles ekstraordinære Beløb, der i det mindste naa den angivne Underbalance, ja snarere overstige den, og at der altsaa i Virkeligheden er Balance paa det foreliggende Forslag, for saa vidt de ordinære Udgifter endog i vid Forstand angaar. Det ærede Medlem bemærkede, at disse store ekstraordinære Udgifter og den Finanshusholdning, der har været ført i de senere Aar, havde skilt Statskassen af med meget betydelige Beløb, jeg tror endog, det ærede Medlem angav dem til 30 Millioner. Det er meget muligt, at det ærede Medlem vil kunne finde en endnu større Nedgang i Statens Beholdninger end 30 Millioner. Jeg er i Stand til at meddele det ærede Medlem, at naar man vil